

ισχύω

ισχύω, ρ. [< αρχ. ἰσχύω], συνήθως σε χρήση στο γ' εν. πρόσ. του ενεστ. **ισχύει**, εξακολουθεί να υφίσταται, εξακολουθεί να είναι συμφωνημένο: «ισχύει το ραντεβού μας γι' αύριο; || ό,τι είπαμε μέχρι τώρα ισχύει || ισχύει η συμφωνία μας;».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας